

सुभूतम् । विश्वस्य भर्त्ता विश्वस्य जनयिता । तं त्वोपदधे काम-
दुघमक्षितम् । प्रजापतिस्त्वा सादयतु । तथा देवतयाङ्गिरस्वद्-
ध्रुवासीद” ॥ १४ ॥ इति ॥

(१५) अथ पञ्चदशमाह । “चतवः स्य संवत्सरे श्रिताः ।
मासानां प्रतिष्ठा युष्मासु । इदमन्तः । विश्वं यत्तं विश्वं भूतं
विश्वं सुभूतम् । विश्वस्य भर्त्तारो विश्वस्य जनयितारः ।
तान्व उपदधे कामदुघानक्षितान् । प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।
तथा देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद” ॥ १५ ॥ इति ॥

(१६) अथ षोडशमाह । “मासाः स्यर्तुषु श्रिताः । अर्द्ध-
मासानां प्रतिष्ठा युष्मासु । इदमन्तः । विश्वं यत्तं विश्वं भूतं
विश्वं सुभूतम् । विश्वस्य भर्त्तारो विश्वस्य जनयितारः ।
तान्व उपदधे कामदुघानक्षितान् । प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।
तथा देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद” ॥ १६ ॥ इति ॥

(१७) अथ सप्तदशमाह । “अर्द्धमासाः स्य माःसु श्रिताः ।
अहोरात्रयोः प्रतिष्ठा युष्मासु । इदमन्तः । विश्वं यत्तं विश्वं
भूतं विश्वं सुभूतम् । विश्वस्य भर्त्तारो विश्वस्य जनयितारः ।
तान्व उपदधे कामदुघानक्षितान् । प्रजापतिस्त्वा सादयतु ।
तथा देवतयाङ्गिरस्वद्ध्रुवासीद” ॥ १७ ॥ इति ॥

(१८) अथाष्टादशमाह । “अहोरात्रे स्योऽर्द्धमासेषु श्रिते ।
भूतस्य प्रतिष्ठे भव्यस्य प्रतिष्ठे । युवयोरिदमन्तः । विश्वं यत्तं
विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम् । विश्वस्य भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यौ ।
ते वामुपदधे कामदुघे अक्षिते । प्रजापतिस्त्वा सादयतु । तथा